

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že Komise nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z SFEU a Listiny základních práv, neboť nepřijala rozhodnutí ohledně stížnosti žalobkyně podané dne 12. července 2012 ohledně zneužití dominantního postavení skupiny VELUX, byť má povinnost toto rozhodnutí formálně přijmout;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení, a to rovněž v případě ukončení věci, pokud Komise v průběhu soudního řízení vydá příslušné rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod: porušení článku 288 SFEU ve spojení s článkem 102 SFEU, článkem 105 SFEU, jakož i článkem 41 Listiny základních práv.

První stanovisko, které bylo ve věci údajně přijato po uplynutí 3,5 roku od stížnosti žalobkyně, podle žalobkyně není jednáním v přiměřené lhůtě. Komise podle žalobkyně nepředložila žádný důkaz o tom, že v rámci přezkumného postupu učinila jakýkoli příslušný úkon. Komise má podle žalobkyně povinnost před vydání rozhodnutí řádně posoudit skutkové a právní důvody uváděné stěžovatelkou. Zahájení řízení ze strany stěžovatelky je jedinou možností k hájení jejích práv.

Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Optile v. Komise**(Věc T-309/17)**

(2017/C 249/46)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Organisation professionnelle des transports d'Île de France (Optile) (Paříž, Francie) (zástupci: F. Thiriez a M. Dangibeaud, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil článek 1 rozhodnutí Evropské komise SA.26763 ze dne 2. února 2017 o podpoře údajně poskytované společností hromadné dopravy regionem Île-de-France, ale pouze v rozsahu, v němž uvádí, že režim podpory zavedený regionem Île-de-France od roku 1979 do roku 2008 je „protiprávně prováděným“ novým režimem podpory;
- podpůrně, částečně zrušil článek 1 rozhodnutí Evropské komise SA.26763 ze dne 2. února 2017 o podpoře údajně poskytované společností hromadné dopravy regionem Île-de-France v rozsahu, v němž stanoví, že režim podpory byl „protiprávně prováděn“ v období od května 1994 do 25. prosince 2008.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Komise ze dne 2. února 2017 týkající se režimů podpory SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), kterou prováděla Francie ve prospěch autobusových dopravních podniků v regionu Île-de-France [C (2017) 439 final] (dále jen „napadené rozhodnutí“) uvádí, že zkoumaný mechanismus je novým režimem podpory. V tomto ohledu žalobkyně vznáší následující výtky:

- porušení čl. 1 písm. b) bodu i) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla v souladu s článkem 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9) (dále jen „nařízení č. 2015/1589“), neboť právní základ zkoumaného režimu předchází vstupu v platnost Římské smlouvy;
- nedostatečné odůvodnění s ohledem na čl. 1 písm. b) bod v) nařízení č. 2015/1589;

- nesprávné právní posouzení a nesprávné posouzení skutkového stavu, pokud jde o uvedené datum liberalizace trhu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí kvalifikuje mechanismus režimu podpory v období od roku 1994 do roku 1998 jako nový. V této souvislosti se žalobkyně dovolává:
- porušení procesních práv účastníků řízení a zásad právní jistoty a legitimního očekávání z toho důvodu, že Komise rozšířila rozsah svého šetření nad rámec stanovený rozhodnutím o zahájení řízení;
 - porušení článku 17 nařízení č. 2015/1589 z toho důvodu, že Komise rozhodla, že žádost o zrušení ze strany jednotlivce přerušila promlčecí lhůtu.

Žaloba podaná dne 1. června 2017 – Campbell v. Komise

(Věc T-312/17)

(2017/C 249/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Liam Campbell (Dundalk, Irsko) (zástupce: J. MacGuill, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 7. dubna 2017, kterým se žalobkyni odepírá přístup k dokumentům týkajícím se řízení o nesplnění povinnosti zahájeného proti Litvě za údajné neprovedení směrnice 2010/64/EU ⁽¹⁾.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná konkrétně neposoudila žádost o přístup k dokumentům podle nařízení č. 1049/2001, a to v rozporu s příslušnou judikaturou.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná neoprávněně vycházela z určitých obecných předpokladů týkajících se zpřístupnění dokumentů, a to v rozporu se zásadami uvedenými v příslušné judikatuře.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná konkrétně a ve skutečnosti neposoudila rizika ve vztahu ke každému dokumentu, což je rovněž v rozporu s příslušnou judikaturou.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná konkrétně a ve skutečnosti neposoudila možnost částečného přístupu, a to v rozporu s judikaturou.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení žalované ohledně existence převažujícího veřejného zájmu v rozporu se zásadami v judikatuře.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. 2010, L 280, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Hebberecht v. ESVČ

(Věc T-315/17)

(2017/C 249/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Chantal Hebberecht (Addis-Abeba, Etiopie) (zástupce: B. Maréchal, advokát)